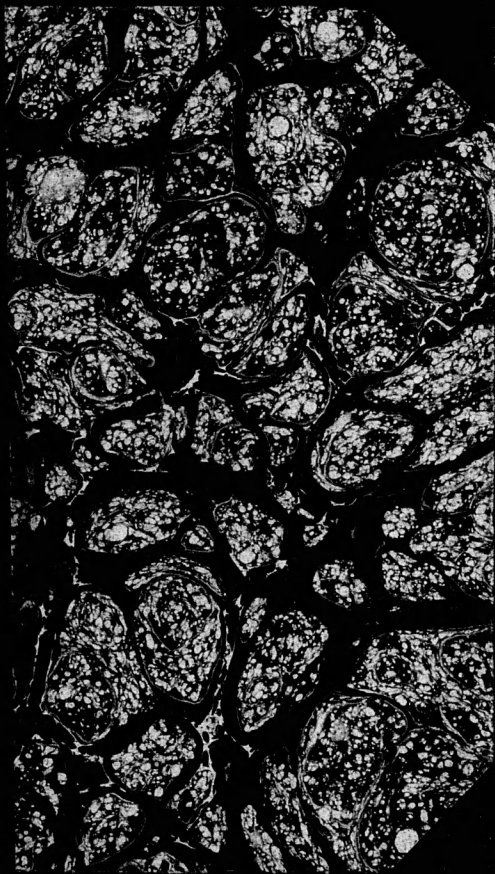

NIEUWJAARSGIFT
DER
Godvruchtige Zielen.

De Vijf Beesten
VAN HET
KINDJE JEZUS.

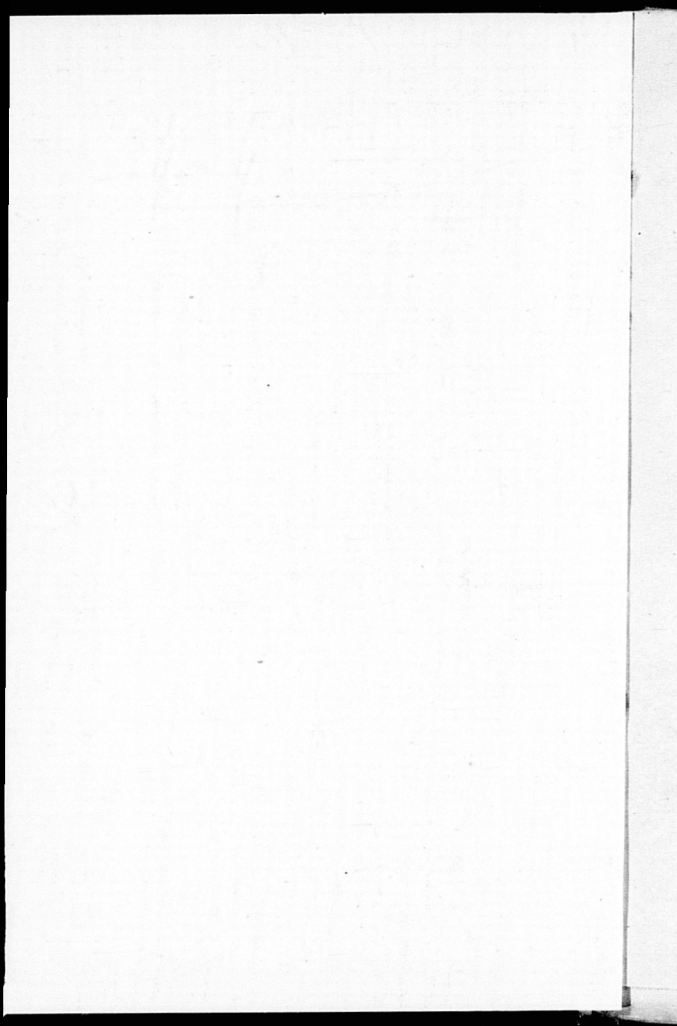

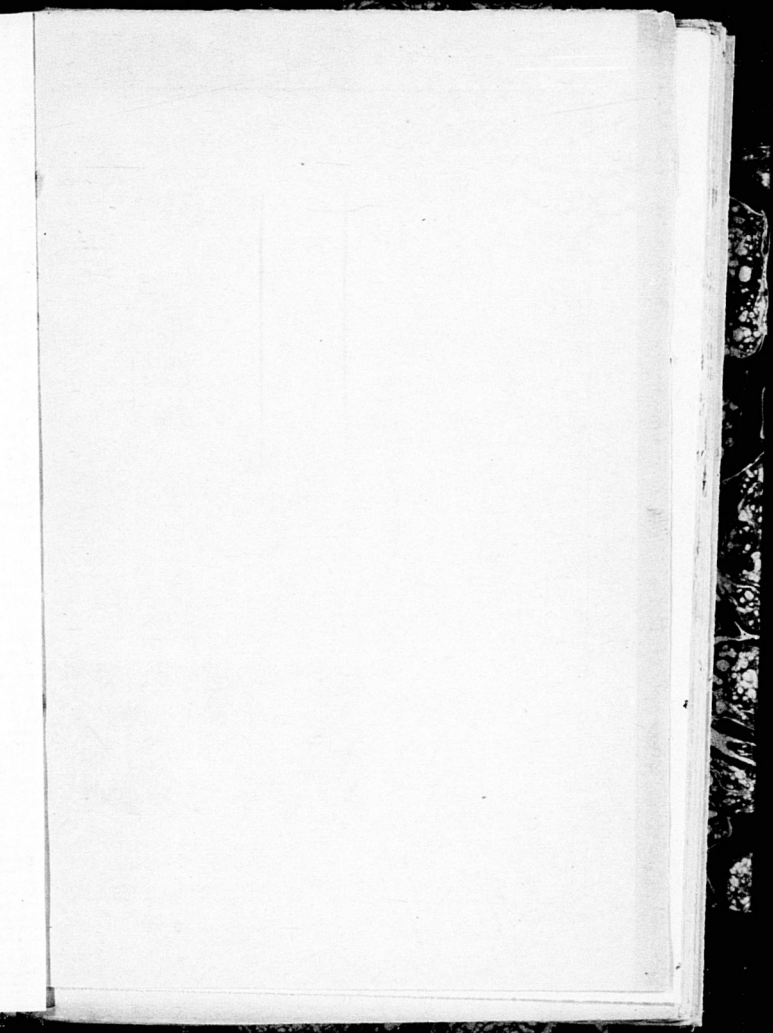
52

6
11

B R E D A ,
de Prins-Cardinaal,
EDUARD VAN WEES,
Snelpers Boek- en Muziekdrukkerij.

NIEUWJAARSGIFT
DER *ALV - 1/2 09*
526
Godvruchtige Zielen.

De Vijf Eeften
VAN HET
KINDJE JEZUS.

BREDA,
de Prins-Cardinaal, D, 64,
EDUARD VAN WEES,
Snelpers Boek- en Muziekdrukkerij,

1894 B.M.K.C. - 2-Q-R.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMAAËSE

IMPRIMATUR.

Datum in Semin. *Ypelaar*, hâc die 16 Januarii 1894.

J. J. HOPSTAKEN,
Reg. Libr. Cens.

BIBLIOTHEEK UNIVERSITEIT UTRECHT

2826 583 7

VOORBERICHT.

De devotie tot het Kindje Jezus is zeer verspreid in de Kerk en aan het hart der geloovigen zeer dierbaar. Zij openbaart zich onder ons op eene even treffende als eenvoudige wijze. Geen Kerkje zoo armoedig, of het vertoont op het Kerstfeest met voorliefde eenige nabootsing van de geboorte des Zaligmakers, het kribbetje van den armen Jezus; geen hutje zoo klein of hetzelfde geheim wordt er voorgesteld met al de beoorlijkheid, die onze verbeelding kan scheppen. Eenvoudige kerstliederen bezielen dit langdurig familiesfeest, dat bijna den ganschen winter doorleeft en telkens eene nieuwe vreugd in het gezin verwekt.

Tegenover dit feest vraagt men wellicht: Hoe komt het dat de geboorte des Zaligmakers omringd wordt door een glans, die onze andere geheimen missen? De Menschwording is zonder tegenspraak het begin van het werk onzer Verlossing en van het oogenblik af, dat dit geheim vervuld was, moesten de menschen zich verheugen, ziende dat de dag naderde waarop het juk dat op hun hoofd drukte, verbroken zou worden. Niets is billijker dan dat deze vreugde voortleve gedurende den loop der eeuwen. Maar behalve deze beweegreden, in de grondstellingen van het geloof geput, zijn er andere, die niet minder krachtig zijn: de kindsheid heeft eene eigenaardige bekoorlijkheid, welke het hart treft en vasthecht, die levensbeginselen, met zoovele ellenden gepaard, boezemen ons belang in, men kan zooveel lijden niet zien zonder een teeder medelijden te gevoelen. Wat moet het dan wel zijn als men het goddelijk Woord, voor ons menschge-

worden ziet, en men zich zegt, dat de Zoon Gods zich slechts om ons te redden tot zulk een staat van lijden gebracht heeft. Is het dan te verwonderen, dat dit feest het volk dierbaar is en dat men het omgeeft met al den luister, dien de verbeelding kan scheppen?

De godvruchtige zielen gaan verder, zij vinden in het overwegen van Jezus in de kribbe een voedsel voor hare ziel. Daarin vervullen zij zich met die heilige hemelsche zoetheid, die haar troost in dit oord van ballingschap, voor haar duurt het geheim der Menschwording immer voort en de feesten, die de Kerk aan het Kindje Jezus toewijdt, verwezenlijken zich voor haar op eene geestelijke wijze, wel is waar, maar die niet zonder invloed blijven op haren voortgang in de deugd. Ziedaar wat de H. Bonaventura in dit werkje heeft willen aantoonen en doen zien, dat de godvruchtige ziel op geestelijke wijze den Zoon Gods kan ontvangen door de vurigheid harer begeerten, Hem

het licht doen zien door hare goede werken, Hem een naam kan geven door den troost, dien zij smaakt in zijnen dienst, Hem zoeken, vinden, aanbidden met de drie Koningen, Hem eindelijk in den tempel van God Zijnen Vader opofferen als een dank- en zoenoffer.

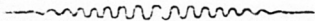
Daaruit neemt de groote heilige gelegenheid de verhevenste waarheden van het geestelijk leven te ontwikkelen. Zijne leerwijze is van de gevoelige zaken over te gaan tot die van den geest en uit de stoffelijke plechtigheid, die onder onze oogen gebeurt, gaat hij over tot het geestelijk feest, dat in de zielen plaats grijpt. Het is aangenaam de heilige over heilige zaken te hooren spreken. Hij zegt: Het overwegen van het Kindje Jezus is zoeter dan honig, geuriger dan al de reukwerken, troostender dan alle vreugde der aarde. Dit gevoelen die bewonderenswaardige mannen, die God, voor het welzijn zijner Kerk, met overvloedig licht bestraald

heeft. Dit ondervonden die zuivere en eenvoudige zielen, die het Menschgeworden Woord met teedere godsvrucht beschouwen. Deze overweging zette mij aan, om mij met zorg te verwijderen van het gedruisch der aardsche zaken, ten einde met meer aandacht dit geheim te overwegen, gedurende de dagen hieraan toegewijd. Ik had plan voor mij zelven alleen te werken, en, in dit tranendal eenige beweegreden te vinden mij te onthechten van de valsche vreugde en ijdele vertroostingen der wereld. Terwijl ik aldus bezig was, kwam het mij in den geest, dat met de hulp Gods de godvruchtige ziel geestelijkerwijze den gezegenden Zoon des Vaders kon ontvangen, Hem ter wereld brengen, Hem een naam geven, Hem zoeken, Hem vinden, bij aldien zij het ongeluk gehad hadde Hem te verliezen, Hem met de Wijze van het Oosten aanbidden, en Hem met Maria zijne allerheiligste Moeder in den tempel opdragen.

Aldus was het haar gemakkelijk de vijf feesten, door de Kerk aan het Kindje Jezus toegewijd op geestelijke wijze te vieren. Ik heb deze zaken eenvoudig neergeschreven, zooals zij mij in het verstand zijn gekomen. Om korter te zijn heb ik den schrijver niet aangehaald, waarvan ik mij bediend heb, en zou mij gelukkig achten, indien de zielen voor welke ik dit werkje schrijf er eenig nut uittrokken door gaarne op het Kind Jezus te mediteeren. Ik bid haar Hem te beschouwen, als de grondslag, de bron, de bewerker van al het goede, dat dit werkje bevat en zich wel te wachten, daarvan eenige verdiensten aan den schrijver toe te kennen, daar deze daardoor eene eer zou verkrijgen, die hem niet toekomt. Dat zij het goddelijk Kind Jezus loven, beminnen en verheerlijken voor alle verkregen weldaden en trachten Hem meer en meer te beminnen.

Dit is het grondbeginsel van dit werkje,

dat ons zeer geëigend schijnt, om de godscrucht te bevorderen. Mogen de godvruchtige zielen, welke wij daarin vooral in het oog hebben deze bladzijden met vrucht lezen en indien het mocht vallen in de handen van lauwe christenen zoo moge het hun uitgedoofden ijver opwekken en hun de diepe wijsheid toonen van onzen heiligen Godsdienst, die ons onder zulke aangename vormen de hoogste verhevenheid harer geheimen doet zien.

HET EERSTE FEEST.

De Ontvangenis.

Jezus bezoekt de godvruchtige ziel. —
Bewonderenswaardige werking der genade. —
Zorgvuldigheid der ziel om met die genade
mede te werken. — Klippen die men heeft
te vermijden — Hoe men zich in dergelijke
omstandigheden te gedragen heeft

Verhef uw hart boven alle aardsche
gedachten, zuiver het, dat de liefde
Gods u ontvlamme, indien gij dit
geheim wilt begrijpen en wilt zien
hoe de ziel den gezegenden Zoon des
Vaders op geestelijke wijze kan ont-
vangen door godvruchtige bemer-
kingen en ernstige overwegingen.
Indien men dit op andere wijze wilde
beproeven zou men zich blootstellen
aan eene treurige teleurstelling. Ziehier
hoe dit wonder der genade geschiedt:
De hoop der hemelsche goederen, de
vrees der helsche straffen, de tegenzin
om nog langer in dit dal van tranen

te verblijven, maken indruk op de godvruchtige ziel, treffen en ontroeren haar. Nieuwe ingevingen volgen, heilige genegenheden ontvlammen haar, het overwegen der hemelsche zaken veroorzaakt haar eene zoete onrust, eene zachte aansporing; de hemelsche vreugd stroomt in haar, ongevoeliglijk verzaakt zij aan de ondeugd, maakt zich los van oude gewoonten, verheft zich boven zich zelve, neemt het edelmoedig voornemen een nieuw leven te leiden en zich den Heer geheel toe te wijden. Dan daalt de heilige Geest, de Vader des lichts, van wien alle goede gaven, alle volmaakte gaven afdalen, in de ziel en geeft haar die geestelijke vruchtbaarheid, die Jezus in haar hart doet geboren worden. Wat zijn inderdaad al die werkingen der genade, anders dan de kracht van den Allerhoogste, die deze ziel met zijne schaduw omgeeft, haar verstand ver-

licht, haren wil versterkt en haar Jezus, dat zoete levensbeginsel, die ware kiem der onsterfelijkheid, doet ontvangen.

Na eene groote begeerte tot den Zaligmaker ontvangen te hebben en het vaste besluit gemaakt te hebben geheel voor God te leven, gevoelt de ziel als het ware al de droevige ellende, die het droevig deel zijn der kinderen van Eva. Zij lijdt; de nederigheid, die in haar hart woont openbaart zich en regelt haar gedrag. Zij gevoelt walging voor spijs en drank, de versterving doet haar datgene verachten, wat de mensch met de meeste vurigheid zoekt. Onbepaalde verlangens vermoeien haar. zij ontwaart vóór zich verscheidene wegen, die naar de volmaaktheid leiden en weet niet, welke zij moet kiezen. Dikwijls zelfs schijnt zij ongerust, haar wil mist de kracht om de goede besluiten te volbrengen, welke haar

hart ingeeft. Zij is treurig door het herdenken harer zonden en den tijd, waarvan zij zulk een treurig gebruik heeft gemaakt. De noodzakelijkheid van te moeten blijven leven te midden der menschen vermeerderd haar verdriet, al wat haar omringt schijnt haar onbeduidend, niets is gelijk aan de zoetheid, die zij in zich zelve smaakt, aan die gelukkige vruchtbaarheid, die haar de wereld doet verachten en alleen naar den hemel doet haken. Jezus zoekt zij, Jezus verlangt zij, al wat Jezus niet is, kan haar niet voldoen.

Zij heeft Jezus echter slechts op eene onvolmaakte wijze ontvangen en die stroom van geneugten, die de heiligen vervult heeft ter nauwernood enkele druppels op haar brandende lippen laten vallen, alles op aarde is haar tot last, zij verheft zich met de glorievolle Maagd Maria, zij *bestijgt de bergen* en haakt slechts naar

de eeuwige goederen. Zij vlucht de wereld en het gezelschap dergenen, die de wereld beminnen, ten einde slechts te verkeeren met degenen, die den hemel zoeken. Even als de heilige Maagd maakt zij zich nuttig aan Elisabeth, te weten aan die zielen, die de hemel met zijne gaven vervult en door liefde ontvlamt. Hoemeer zij de wereld vlucht, hoe dichter zij tracht de vrienden Gods te naderen; zij behaagt zich in hunne tegenwoordigheid, hun onderhoud ontvlamt haar hart en vormt haar hoogste geluk. Wij gelijken natuurlijk op degenen met wie wij verkeeren, zegt de heilige Gregorius; hij die zich aan de heiligen hecht, vindt in hunne goede voorbeelden, hunne stichtende gesprekken, in hunne enkele tegenwoordigheid zelfs, dat onschatbaar goed van doordrongen te worden met afschuw voor het kwaad, zoekt God alleen te beminnen, slechts naar den hemel te haken.

De duisternis der zonde te vluchten en het licht der waarheid te genieten is de vrucht van dit verkeer. De H. Isidorus zegt: zoekt de vriendschap der braven, indien gij met hen verkeert, zult gij hunne deugden deelen. Godvruchtige zielen, bedenkt eens wel of zij met wie gij omgaat heilig, kuisch, stichtend zijn, of hunne gesprekken de vreeze Gods inboezemen, of hun gedrag geregeld is. Verheugt u, als het aldus is. Een dergelijk gezelschap kan u slechts nuttig zijn, en vorderingen doen maken in de deugd.

De H. Geest biedt u zijne hulp aan, Hij, die in uw hart het verlangen gedrukt heeft om een beter leven te leiden. Wees getrouw aan die heilige inspraken; het is niet genoeg eene goede gedachte te ontvangen, men moet die met zorg bewaren en haar vooral in oefening brengen. Vlucht dus het gezelschap der boozen,

zoekt de eenzaamheid, stijgt hooger op met de heilige Maagd Maria, ga *op de bergen*; daar zult gij volmaakte menschen vinden; hunne voorbeelden zullen u stichten, hunne gesprekken zullen u van liefde tot God doen branden, hunne wijze raadgevingen zullen u naar den hemel geleiden. Verwijder u uit de vlakte, vlucht de zielen, die in weelde en geneugten leven, vlucht hunne onreine aanraking. Zij wenden alle pogingen aan om de dienaars Gods te bederven en hinderlagen te stellen aan hen, die in de godsvrucht leven; zij belasteren hen in geheim, verscheuren ze in het openbaar en vreezen niet hen te bespotten over die bewonderenswaardige werken, welke de geest Gods hun ingeeft.

De boozen zijn des te meer te beklagen en te vreezen, omdat zij hunne boosaardige plannen verbergen onder den schijn van 't goede en ze te be-

dekken met de sluiers der godsvrucht. Zij stellen alles in het werk om het doodelijk venijn dat hen verslindt in de zielen te doen doordringen en haar in eene noodlottige lauwheid te doen vallen. Hoor hen zeggen: Wat gij onderneemt gaat uwe krachten te boven, gij zult dit nooit kunnen volbrengen, gij zult onder die taak bezwijken of wat nog treuriger is, gij haalt U ziekten op den hals voor geheel uw volgend leven; de tering, blindheid, en God geve, dat gij er het verstand niet bij verlie t. Hoe kunt gij er aan denken, zulk een weg te volgen? U aan zulke oefeningen te onderwerpen, gij verlaagt u, gij doodt u zelve voor den tijd. Dit past noch aan uw stand, noch aan uwe opvoeding, noch aan uw zwakke gezondheid.

Ziedaar hoe lauwe christenen, wier geloof en zedelijkheid sedert lang schipbreuk heeft geleden, onder voorwendsel

van gezondheid en verplichting, aan stand en rang, vaak raad durven geven aan godvruchtige zielen en hun gedrag in godsdienstige zaken willen wijzigen. Men veracht hunne gesprekken, wel is waar, maar zij maken toch indruk. Helaas, hoe vele zielen hebben zij bedorven en in hoeveel meer andere hebben zij de genade van den H. Geest verstikt, die Jezus Christus in haar wilde vormen. Dit is de gifbeker, dien de duivel aan de zielen biedt, uit vreeze, dat zij het edelmoedig plan opvatten om zich geheel aan God te geven en Jezus Christus plaats in hun hart te zien nemen.

Er zijn nog gevaarlijker menschen; zij zijn of schrijven althans godsdienstig; maar kleingeestige zielen als zij zijn, vergeten zij, dat de arm des Heeren niet verkort is, dat Hij altijd redden kan en dat zijn Hart Hem steeds aanzet, om de menschen

wel te doen. Daarom vrees ik niet te zeggen dat hun ijver niet volgens de wetenschap is; hij komt voort van eene valsche voorzichtigheid van een verkeerd medelijden en eene geheel menschelijke vrees. Een geheime afgunst mengt zich daarbij. Zij kunnen niet dulden, dat anderen goede zaken ondernemen en uitvoeren, die zij den moed niet hebben te beginnen, Om hun te behagen zou men altijd langs de gewone wegen moeten wandelen. Zij veroordeelen blindelings al wat daarvan afwijkt, zonder op te merken, dat zij zich aldus blootstellen tegen de plannen Gods op te staan, en derzelver werking van genade in de zielen tegen te werken. Hunne raadgevingen zijn des te gevaarlijker, omdat hun staat heiliger en hun persoon eerbiedwaardiger is.

Anderen — en slechts door duivelsche boosaardigheid kunnen zij aldus spreken, — anderen zeggen: Pas op,

als gij aldus handelt, zal men zeggen dat gij braaf zijt, dat ge godvruchtig, dat ge in geur van heiligheid zijt, en daar ge dit in werkelijkheid niet zijt, zult ge al uwe verdiensten voor God verliezen en slechts een schijn-heilige in het oog der menschen zijn. Welkeene vreeselijke toekomst bereidt gij u. Deze levenswijze is goed voor bevoorrechte zielen, die altijd in onschuld geleefd hebben en alles verlaten hebben om God te behagen. Deze taal is den satan waardig; die als engel van licht vermomd, geene andere zou kunnen houden. Gevaarlijke klip, hoevele onvoorzichtige christenen lijden daarop schipbreuk.

Godvruchtige zielen, sluit het oor voor deze gevaarlijke raadgevingen; verheft u met de heilige Maagd en volgt het voetspoor der Heiligen. De Apostel der volkeren heeft niet altijd God gediend en nochtans werd hij tot den derden hemel opgevoerd, zag

God van aanschijn tot aanschijn, en hoorde zulke bewonderenswaardige zaken, dat het het schepsel niet vergund is ze te herhalen. Magdalena was hoovaardig, ijdel, aan wellust overgegeven, en nochtans mocht zij zich plaatsen aan de voeten des Heeren, niet ver van de Apostelen, en verdiende uit Zijn geheiligden mond de lessen der hoogste volmaaktheid te vernemen. Zij zag het eerst Jezus verrezen en haar goddelijke Meester belastte haar deze blijde boodschap aan Zijne Apostelen te gaan mededeelen. God ziet noch naar persoon, noch naar rang of geboorte; Hij beschouwt noch het getal jaren in Zijnen dienst doorgebracht, noch dat der werken, welke men volbracht heeft. Hij ziet alleen naar de vurigheid, die men stelt in zijne dienst, der liefde, waardoor de harten ontvlamd worden, Hij vraagt niet wat gij geweest zijt, maar wat gij zijt. Die raadgevingen zouden

dus zeer slecht zijn, indien de goede meening of het onverstand dergenen, die ze geven, ze niet verontschuldigen. Wat er ook van zij, wacht u wel ze te volgen, godvruchtige zielen, gij wie God de genade geeft zulk eene vnrigte begeerte te gevoelen om zalig te worden.

Voedt die begeerte, behoudt ze met zorg, omdat dit niéts anders is dan Jezus, dien gij ontvangen hebt, en in uw hart draagt. Stelt u niet bloot aan het gevaar ze te verliezen, waakt op uwe schreden, gedraagt u volgens de regels der christelijke voorzichtigheid. Het is beter weinig te bezitten, dan gebrek aan alles te hebben. Waarom zoudt gij willen verliezen, omdat gij reeds verloren hebt. Waarom zoudt gij niet vooruit willen, omdat gij stil zijt blijven staan? Indien gij niet zalig kunt worden door de onschuld maak u dan zalig door de boetvaardigheid. Indien gij den hoogen trap

van heiligheid eener Catharina, eener Cecilia niet kunt bereiken, volg dan ten minste het spoor eener Magdalena, eener Maria van Egypte. Hebt gij den tijd uwer jeugd verloren, trekt dan voordeel uit uwen ouderdom. Tot dusverre hebben de baren der zee u geslingerd, de storm heeft u medesleept, gaat in de haven uwe laatste dagen in kalmte en gerustheid doorbrengen. Dezen raad moet gij volgen en daar heilige begeerten, godvruchtige gedachten en geheime ingevingen u verzekeren, dat Jezus in uw hart gekomen is, moet gij u met dien goeden Meester onderhouden, met opmerkzaamheid naar Hem luisteren, u voeden met de heilige genegenheden die Hij in u opwekt, ten einde met zijne genaden mede te werken, en overvloedige vruchten van zaligheid voort te brengen.

Nadat de heilige Maagd Maria den Zoon Gods ontvangen had, haastte

zij zich niet, Hem aan de wereld te schenken. Deze geheimzinnige omstandigheid moegen wij niet onbemerkt voorbij laten gaan, omdat zij eene nuttige onderrichting bevat. Wij zien daaruit, dat wij ons niet moeten haasten om te gelooven aan elken geest en ons door ieder leerstelsel niet moeten laten medeslepen. Godvruchtige zielen wanneer gij gevoelt dat een bijzonder licht u bestraalt, wanneer de hemelsche ingevingen u zoodanig omringen, dat gij u door ijver ontvlamd gevoelt, wacht u dan wel voor u zelve te beslissen en dadelijk aan het werk te gaan. Matigt uw ijver, overdenk, vraag wijze personen om raad en zie of die zaken, die gij als ingevingen des hemels beschouwt, dit ook werkelijk zijn; ziet of het nuttig, raadzaam, voordeelig, eerlijk is ze uit te oefenen, ziet of zij overéénkomen met de leer der Profeten, der Apostelen, de voor-

beelden der Heiligen, welke de Kerk immer bezit; dan eerst moogt ge deze ingevingen volgen en doen wat uw geweten u voorschijft. Bedenkt dat als het gevaarlijk is zich te zeer te haasten, het even gevaarlijk is meermalen dergelijke ingevingen te ontvangen en ze volstrekt niet, of slechts ten deele te volgen. Er staat geschreven: »De grond, die dikwijls door den dauw des hemels bevochtigd wordt en in plaats van vruchten slechts distels en doornen voortbrengt loopt gevaar vervloekt te worden.»

HET TWEEDE FEEST.

Geboorte van het Kind Jezus.

Jezus wordt geestelijker wijze geboren in het hart der godvruchtige ziel. — Wonderen bij de geboorte des Zaligmakers te Bethlehem geschied. — Geheimzinnige uitlegging dezer wonderen.

Dit tweede feest zet ons aan te overdenken hoe de gezegende Zoon Gods geestelijker wijze in de zielen geboren wordt. Na het besluit gevormd en rijpelijk overwogen te hebben, begint de godvruchtige ziel het in werking te stellen en in haar gedrag de heilige ingevingen te verwezenlijken, haar door den hemel geschonken. Dan wordt de goddelijke Zaligmaker in haar geboren, ontwikkelt zich in haar hart en doet haar de kracht zijner goddelijke tegenwoordigheid gevoelen. Tot dusverre had zij goede voornemens gemaakt,

maar zij had den moed niet ze uit te voeren, omdat zij de kracht der genade niet kende, maar nu is zij sterk, Jezus is in haar hart; zij wandelt met vreugde op den weg der geboden Gods en het is aldus, dat deze gezegende Geboorte geschiedt. Hare vruchten zijn bewonderenswaardig; zij verheerlijkt God, zij vervult de hemelkoren met vreugd, zij verleent rust en kalmte aan de aarde, de ziel geniet een ware vrede. Het was niet aldus, toen het vleesch tegen den geest opstond en de geest met moeite tegen het vleesch worstelde, toen de wereld en Jezus-Christus om ons hart streden; maar als alles tot de orde terugkomt, dat het vleesch aan den geest en de geest aan God onderworpen is, dan leven wij in Jezus Christus en Jezus-Christus in ons. Dit leven kan niet verborgen blijven, het moet zich naar buiten openbaren, de wereld moet weten, dat Jezus

Christus waarlijk in ons hart leeft. In deze openbaring bestaat deze gelukkige Geboorte.

Aldus wordt de godvruchtige ziel op eene geheel geestelijke wijze Moeder des Zaligmakers en schenkt Hem het leven. Dit is een bewonderenswaardig Geheim, waar alles op geheel andere wijze toegaat dan bij de geboorte der menschenkinderen, in plaats van smartkreten, hoort men slechts vreugdegezangen, in plaats van kermen en tranen hoort men slechts vervoering van blijdschap, alles is in bewondering en geeft glorie aan God, want deze zalige gebeurtenis is de bron van geluk voor den hemel, van stichting voor de aarde. O hoe schoon is het alleen voor God te leven en zich te verheffen boven alle aardsche ellende. Ja, dan gevoelt men de waarheid van dit woord: *Neem mijn juk op u en leer van mij dat ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben, en gij zult*

rust voor uwe ziel vinden, want mijn juk is zoet en mijn last is licht (MATTH. II.)

Godvruchtige zielen, wilt ge blijvende vruchten trekken van deze gezegende geboorte, volgt dan het voetspoor der gezegende Maagd Maria en wordt gelijk aan de Moeder Gods; leert Haar kennen en overweegt Haar heiligen naam. Deze beteekent bitterheid, ster, vorstin. Weest dus cene zee van bitterheid door de oprechtheid van uw berouw, betreurt uwe zonden, zucht over den tijd, dien gij verloren hebt, over het goede, dat gij verzuimd hebt, schittert als eene weldoende ster door uw stichtend gedrag, uwe heilige werken, uwen ijver om de zielen tot de deugd te trekken. Beheerscht eindelijk uwe zintuigen, regelt uwe werken volgens het geloof en zoek in alle zaken slechts uwe zaligheid, de stichting van uwen naasten, de eer van God.

Aldus handelde de heilige Maagd,

die niet ophield te zuchten, over de zonden der menschen en op aarde veel volmaakter leefde dan de Engelen in den hemel. De zielen, die op haar voetspoor wandelen vinden in den dienst Gods slechts vreugde en geluk. De Geboorte van den Zaligmaker is voor haar zuivere vreugde, want dan eerst smaken zij hoe zoet de Heer is. Ja, Hij is zoet voor die gelukkige zielen, die Hem voeden door hare heilige overwegingen, Hem besproeien met hare heilige tranen, Hem omringen met hare zuivere verlangens, Hem altijd dragen in hare armen, Hem met liefde op haar hart drukken, Hem bedekken met de zoete omhelzingen, haar door de teederste godsvrucht ingeven, tot in het binnenste harer harten het geluk genieten, zijn zoet verkeer te genieten en zich altijd in zijne heilige tegenwoordigheid te bevinden. Zij verliezen Hem nooit uit het oog, want deze goede Meester wil

niet vluchtig in haar hart verblijven; zijne begeerte is daarin zijn woon te vestigen. Gelukkig de ziel, die haren God bezit en met de Bruid van het Hooglied mag zeggen: »Ik heb Hem gevonden, die mijne ziel bemint en ik zal hem niet laten heengaan.»

Jezus verschijnt in de godvruchtige zielen en doet al de wonderen schitteren, die bij zijne geboorte in den stal te Bethlehem gebeurden. De H. Schriftuur noemt er verscheidene, de overlevering heeft ons de herinnering aan vele anderen bewaard. Verscheidene afgodstempels te Rome vielen in; het water eener fontein veranderde in olie, stroomde gedurende den geheelen nacht en vormde eene beek, die in den Tiber vloeyde; de wijngaarden van Engaddi bloeiden; eene ster verscheen aan de Wijzen onder den vorm van een schoon Kind dat een schitterend kruis op het hoofd droeg; in het Oosten zag men drie

zonnen, die zich langzamerhand tot eene enkele saamenvoegden; een gouden cirkel verscheen in het Zuiden rond het daggesternt en te midden van dien cirkel verscheen eene overschoone Maagd, die een heerlijk Kind in de armen droeg; de Engelen eindelijk verkondigden deze heilige gebeurtenis, de Herders kwamen den pasgeboren Zaligmaker aanbidden in de kribbe, tusschen os en ezel, die medelijden schenen te hebben met zijne smarten. Ziedaar door welke wonderen de geboorte van den Zaligmaker aan de aarde werd verkondigd.

Godvruchtige zielen, die den Zaligmaker geestelijker wijze in uw hart wenscht te zien geboren worden, ziet eens of deze wonderen ook in u geschieden, want daardoor zult gij u dit geluk kunnen verzekeren. Is de afgodstempel omvergeworpen? Ik wil zeggen, brengt gij geene offers meer aan den hoogmoed, aan de gierigheid,

aan den wellust? Dit is het eerste teeken van deze gelukkige geboorte; gij moogt zeker zijn, dat zij in u volbracht is, indien de nederigheid u verlost heeft van de eierzucht, de vrijwillige armoede van de gierigheid, de versterving van alle onheilige genoegens. Bloeien de wijngaarden van Engaddi, dat wil zeggen: beginnen de goede begeerten in u te ontspruiten? De fontein van olie, dat is de werken van barmhartigheid, vloeien zij uit uw hart? De drie Zonnen van geloof, hoop en liefde schitteren zij in het Oosten, zijn die deugden in uw hart en vereenigen zij zich om U te verlichten met hare stralen, te steunen met baren luister, te verwarmen door haar heilig vuur? Een nieuw gesternte, de kennis Gods verschijnt zij in U? Een cirkel, het vuur der liefde, ontvlamt zij uw hart? De heilige Maagd en haar goddelijke Zoon, de zuivere genegenheid,

wonen zij in U? De drie Koningen, ik wil zeggen uwe begeerten, zijn ze allen voor Jezus? De Engelen, dat is, al de vermogens uwer ziel, viereu zij vreuudevol die gelukkige geboorte? verkoudigen zij den vrede, doen zij Jezus Christus kennen? Zie eiudeflijk of de herders, ik wil zeggen de heilige overwegingen, Jezus in de kribbe, omgeven. Gelukkig zijt gij als al deze teekenen zich in u volbreugen, want dan moogt ge verzekerd zijn dat Jezus in uw hart als in zijue kribbe is komen rusten.

Deze kribbe, die van onder gesloten, van boven geopend was, is het trouwe afbeeldsel van uw hart, dat gesloten moet zijn voor de vreugden der aarde en altijd geopend voor den heiligen wellust des Hemels. Daarin moet de onsterfelijke Koning der eeuwen, die voor u arm werd, komen rusten. O gelukkige kribbe, hoe kostbaar is de schat, dien gij bevat. Het is de

Koning der koningen, de eeuwige Zoon Gods, zijn eeuwig Woord, de luister zijner glorie, de figuur van zijne zelfstandigheid, zijn volmaakt evenbeeld. Hij vindt zijne geneugten in den schoot zijns Vaders, Hij rust daar in alle eeuwigheid, en Hij wil in den tijd, wel in U komen wonen. O gelukkige kribbe, in U vinden de dieren hun voedsel, in U vinden de godvruchtige zielen Hem, die het ware brood der Engelen is, dat ter aarde nederdaalde om de menschen het leven te schenken. Ja, gelukkig zijt gij, maar van de rede beroofd kunt gij uw geluk niet begrijpen, veel gelukkiger is dus de ziel, die haren God ontvangt en Hem bezit zonder vreeze Hem ooit te verliezen.

HET DERDE FEEST.

De heilige Naam van Jezus.

De godvruchtige ziel geeft een naam aan het goddelijk Kind — Geheimzinnige betekenis van dezen naam.

Nadat de godvruchtige ziel eene tweede geboorte heeft ontvangen en in haar hart den gezegenden Zoon Gods heeft ontvangen, is het billijk dat zij Hem een naam geve, of liever, dat zij dien Naam overwege, Hem door Maria en Joseph gegeven. Geen naam past Hem beter, dan die van Zaligmaker. Er staat geschreven; *Men gaf Hem den Naam Jezus, zooals de Engel Hem genoemd had, alvorens Hij in den schoot zijner Moeder was ontvangen.* (Luc. II.)

Heilige Naam, door de Profeten aangekondigd, naam vol kracht en genade, van geneugten, van vreugde en glorie.

Deze heilige naam doet ons door zijne heilige kracht onze vijanden overwinnen, herstelt onze kracht, sterkt onzen moed, vereenigt alle christenen en maakt ze tot een enkel gezin, waarvan God de Vader is. Naam vol bekoorlijkheid; Hij is de grondslag van het geloof, de steun van de hoop, de voltrekking der rechtvaardigheid, het brandpunt der liefde. Naam vol vreugde, Hij is eene zoete molodie voor het oor, een zoete honing voor den mond, een schitterend licht voor het verstand, een onuitsprekelijk geluk voor het hart. Heilige Naam, Hij voedt de ziel in de overweging, verzacht het lijden als men Hem met eerbied uitspreekt, Hij versterkt als men Hem met vertrouwen aanroept. O gezegende Naam, Naam van onuitsprekelijke macht! Hetzij gij schrijft, hetzij gij leest, hetzij gij spreekt, godvruchtige zielen, zoekt Jezus alleen, ziet Jezus alleen, dat Jezus u alleen moge bekoren en behagen.

Gij zult dus Hem Jezus noemen, den gezegenden Zoon des Vaders, den luister zijner Glorie, het kenmerk van zijn Wezen, zijn trouw Evenbeeld, zijn eeuwig Woord voor ons Menschgeworden. Hij is de Koning der koningen, de Heer der heeren; o loof Hem dat Hij wel in uw hart heeft willen geboren worden en u met zulk eene bewonderenswaardige gunst heeft willen overladen.

Gij moet er den naam *Christus* bijvoegen. Deze beteekent de geheiligde of gezalfde, want Hij heeft de zalving ontvangen van de Profeten, zooals dit blijkt door den glans zijner leer, die der dappere strijders, zooals men het gezien heeft door zijn strijd tegen den duivel; die der priesters, waarvan Hij ons het bewijs heeft gegeven, door ons met zijn Vader te verzoenen, die van Koning, en Hij zal ons daarvan het bewijs geven, als Hij ons in de glorie zal komen beloonen. De heilige

zalving heeft op zijn hoofd gevloeid en heeft zich verspreid over zijne kleederen; de geloovigen vormen dat geheimzinng kleeid, dat zijne Kerk is, zij zijn niet vreemd gebleven aan die kostbare zalving; de overvloed is op hen nedergevloeid. Voor hen is Hij priester en koning. Als priester verlicht Hij ze door zijne goddelijke leer en verzoent ze met zijnen Vader; als koning strijdt Hij ter hunner gunst en doet hen hanne vijanden overwinnen. Hij heeft dezen titel gedragen op Kalvarië en Hij zal dit luisterrijk teeken toonen, als Hij op het einde der tijden zal komen, om te oordeelen en straf en belooning uit te deelen.

Gij moet Hem ook nog Verlosser noemen, omdat Hij dit inderdaad is in dit dal van tranen, Hij zal u verlossen uit de ijdelheid der wereld, die u vermoeit, uit de lagen van den duivel, die u bedriegt, van de broosheid van het vleesch, die u in

gedurige vrees houdt. De stroomen der boosheid omgeven u, de onstuimigen baren dreigen u te verzwelgen; in plaats van u te laten nederdrukken, moet gij uw vertrouwen opwekken; roep Jezus aan zeggende:

O Verlosser der wereld, die mij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht, kom mij ter hulp, ondersteun mijne zwakheid en help mij. Nauwelijks zal deze kreet uw hart ontsnapt zijn of gij zult gevoelen, dat gij verhoord zijt, want niet te vergeefs draagt Jezus den naam van Verlosser.

Er is nog eene omstandigheid, welke wij niet stilzwijgend mogen laten voorbijgaan, daar zij voor ons te kostbaar is. Het goddelijk Kind werd eerst acht dagen na zijne geboorte besneden en Jezus genoemd. Dit getal is niet zonder beteekenis. Hierin zijn al de goddelijke en zedelijke deugden begrepen, en bekroont ze door het getal acht, dat de volmaakt-

heid, de band des vredes, de liefde beteekent. Godvruchtige zielen, al deze dengden moeten in u uitschijnen. Verdraagt dan de ellenden des levens kloekmoedig, ondersteunt de armen, troost de bedroefden, zooals de rechtvaardigheid dit gebiedt, toomt uwe driften in door de matigheid en laat de voorzichtigheid u de hinderlagen des duivels doen vermijden. Stelt u daarmee niet te vreden. Al deze deugden kunnen slechts menschelijke deugden zijn. Verheft u door het geloof, steunt op de hoop en moge de liefde u met hare zuivere vlammen doen branden. Dan eerst zult gij, vrij van al die begoochelingen, die u vermoeien, van die nuttelooze kwellingen, die U plagen, van die onregelde bewegingen die gij met zooveel moeite onderdrukt, dan eerst zult gij u kunnen overgeven aan de beschouwing, zoetjes in den Heer rusten, het goddelijk Kind een naam geven en

Hem Jezus noemen. Dan zult gij gevoelen en smaken hoe zoet de Heer is, dan zult gij de kracht van dien naam ondervinden en smaken hoe voordeelig het is dezen goddelijken Meester alleen toe te behooren.

Hoe groot moet wel de vreugde geweest zijn, zijner goddelijke Moeder, toen zij Hem dien naam gaf! Zij kende deszelfs uitmuntendheid en gevoelde weldra de kracht. In dezen naam werden de duivelen uitgeworpen, verkregen de blinden het gezicht, werden de zieken genezen, de dooden uit den dood opgewekt en worden nog ontelbare mirakelen op aarde uitgewerkt. Verheugt u, godvruchtige zielen, want het is door de kracht van den Naam Jezus, dat uwe zonden worden vergeven, dat uwe duisternissen worden verlicht, uwe ziekten genezen, dat de genade in uwe harten wordt uitgestort en u die eerste sterkte wordt medegedeeld, die gij

door de zonden verloren hadt. O heilige Naam, o gezegende Naam, waarvan de kracht zoo groot, de werking zoo bewonderenswaardig is, terwijl gij ons met zoovele vreugde vervult, deelt gij ons zoo vele weldaden mede.

Hem Jezus noemen. Dan zult gij gevoelen en smaken hoe zoet de Heer is, dan zult gij de kracht van dien naam ondervinden en smaken hoe voordeelig het is dezen goddelijken Meester alleen toe te behooren.

Hoe groot moet wel de vreugde geweest zijn, zijner goddelijke Moeder, toen zij Hem dien naam gaf! Zij kende deszelfs uitmuntendheid en gevoelde weldra de kracht. In dezen naam werden de duivelen uitgeworpen, verkregen de blinden het gezicht, werden de zieken genezen, de dooden uit den dood opgewekt en worden nog ontelbare mirakelen op aarde uitgewerkt. Verheugt u, godvruchtige zielen, want het is door de kracht van den Naam Jezus, dat uwe zonden worden vergeven, dat uwe duisternissen worden verlicht, uwe ziekten genezen, dat de genade in uwe harten wordt uitgestort en u die eerste sterkte wordt medegedeeld, die gij

door de zonden verloren hadt. O heilige Naam, o gezegende Naam, waarvan de kracht zoo groot, de werking zoo bewonderenswaardig is, terwijl gij ons met zoovele vreugde vervult, deelt gij ons zoo vele weldaden mede.

HET VIERDE FEEST.

De aanbidding der Wijzen.

De godvruchtige ziel beijvert zich Jezus te gaan zien. — Zij zoekt Hem met de Koningen, de Leeraars, de Bruid der gezangen, Maria, zijne allerheiligste Moeder — Haar geluk als zij Hem gevonden heeft. — Zij biedt Hem hare geschenken aan. — Droefheid bij Zijn verlies. — Hare klachten. — Zij vindt Hem weder, Jezus, het gelukkig deel der betrachtende ziel deelt zich ook mede aan hen, die zich aan het werkdadig leven toewijden en arbeiden ter Zijner eer.

De aanbidding der Wijzen is het vierde feest van het Kind Jezus. Na zijn heiligen Naam overwogen te hebben is het slechts billijk, dat wij dit goddelijk Kind met de koningen zoeken en dat onze drie Zielsvermogens Hem komen aanbidden. Ons hart moet een voorgevoel hebben van de plaats waar Hij zich bevindt. Het is in de koninklijke stad, in het wijde

heelal, paleis van den Koning der koningen, dat Hij zijn woon gevestigd heeft, Hij vervult dit met zijne onmetelijkheid, Hij openbaart daarin zijne glorie. Laat ons Hem zorgvuldig zoeken, — dit geschiedt door heilige overwegingen en ernstig nadenken. Wanneer wij verdiept zijn in die godvruchtige oefeningen, schijnen onze genegenheden alle voorwerpen te ondervragen en te zeggen: Toont ons het Kind, dat geboren is. Wij hebben zijne ster in het Oosten gezien, zijn licht heeft geschenen in de godvruchtige ziel, zijn luister heeft geschitterd tot in het binnenste van haar wezen, wij hebben zijne zoete stem gehoord, zijne zachte weldaden gesmaakt, zijn uitmuntende geur is tot ons doorgedrongen. Antwoord, Herodes, toon ons den welbeminden Zoon, dat vurig verlangde Kind; wij zijn gekomen, noch om uwe glorie te zien, noch om uwe gunsten te ver-

werven; noch om uwe kracht te erkennen, een krachtiger beweegreden noopt ons. Wij komen Hem beminnen, wiens werk uwe macht is, waarvan uwe Majesteit slechts de schaduw is, van wien uwe grootheid, uwe heerlijkheid slechts een zwak denkbeeld kunnen geven. Wat wij in U zien, zet ons aan Hem te kennen, Hem te beminnen, Hem te begeeren! Zeg ons waar hij geboren is. Toon ons dat Woord, dat de Heer op aarde gebracht heeft, die grootheid in duisternis verborgen, die Majesteit onder de gedaante der menschen gesluiert, tot een klein kind vernederd? Dit is de fakkel, die ons verlicht, het water dat onzen dorst lescht, het brood, dat ons voedt. Waar zullen wij den eeuwigen Zoon des Vaders vinden, den God, die uit liefde tot ons een kind geworden is. Hij is de luister van de glorie zijns Vaders, het wezen van zijn Wezen, zijn trouw evenbeeld,

God als Hij. En nochtans wil Hij, God als Hij is, gedragen worden in de armen eener Maagd, met een weinig melk gevoed in eene kribbe neergelegd worden. O zoet, o beminnelijk Kind, wanneer zal het ons gegeven zijn, U te vinden, U te beschouwen, uwe beminnelijke tegenwoordigheid te genieten! Zonder U hebben we geene vreugde, geen geluk, geene voldoening! Wat U verdriet, vermoeit ons, wat U behaagt, maakt ons gelukkig, onze harten, onze gevoelens, alles is aan U, alles smelt samen in U. Ach! indien het zoet is met U te weenen, wat zal het dan zijn ons met U te verheugen. Waar zijt gij dan, Gij, dien we met zoo veel vurigheid zoeken, zoo ongeduldig begeeren, boven alles beminnen? Waar is Hij geboren, de Koning der Joden, de liefde der godvruchtige zielen, de trooster der bedroefden, het licht der blinden, de genezing der zieken, het

leven der dooden, het eeuwig geluk der uitverkoornen?

Deze krachtige stem des harten wordt weidra gehoord. Men antwoordt: »Te Bethlehem in Juda.» Bethlehem, huis van brood; Juda, man van geloof. Daar bevindt zich Jezus, het geloof zet ons aan onze zonden openhartig te belijden en wij vinden Jezus in het huis van brood.

Het evangelisch woord, dat zoete voedsel onzer ziel, wordt ons medege-deeld, wij ontvangen het met vreugde, wij overdenken het met opmerkzaamheid, het draagt vruchten van zaligheid en maakt ons waardig Jezus te zien, Jezus, het ware brood des levens, uit den hemel gedaald om den menschen het leven mede te deelen. Wij vinden Hem in de armen zijner goddelijke Moeder, en Hij overlaadt ons met vreugde en vertroosting. O gelukkige Maria, die Jezus aan de wereld geschonken hebt, hoe zoet is het

Hem bij U te virden en Hem met U te genieten.

Hoevele menschen verlangen Jezus te zien! De koningen zoeken Hem om Hem te aanbidden, de leeraars om zijne wijsheid te bewonderen, de Bruid van het Hooglied om zijne tegenwoordigheid te genieten, zijne goddelijke Moeder om Hem mede te nemen en zich nooit meer van Hem te scheiden. Aldus, godvruchtige zielen moet gij Jezus zoeken. Zoekt Hem met uwe natuurlijke vermogens met de koningen der aarde, om Hem te aanbidden en Hem uwe geschenken aan te bieden. Aanbid Hem met eerbied, omdat Hij uw Schepper, uw Verlosser is en eens uw Rechter zal zijn. Als Schepper heeft Hij u het natuurlijk leven gegeven, als Verlosser heeft Hij u het geestelijk leven medegedeeld, als Rechter zal Hij u deel geven aan het eeuwig leven. Aanbidt Hem met eerbied omdat Hij

de machtigste Koning is, aanbidt Hem behoorlijk, omdat Hij de Wijsheid der wijzen is, aanbidt Hem met vreugde omdat Hij vol edelmoedigheid is. Hij immers is uwe hulde waardig, omdat Hij alle rechtvaardigheid bevat, waarin het licht der waarheid in het fornuis der liefde zetelt. Na Hem aanbeden te hebben, moet gij Hem uwe geschenken aanbieden; het goud eener vurige liefde, de wierook eener teedere godsvrucht, de myrrhe van een bitter berouw. Het goud der liefde om Hem te bedanken voor zijne liefde, den wierook der godsvrucht, om het geluk dat het u bereidt, de myrrhe van het berouw, om de zonden, die gij hebt bedreven; offert het goud aan zijne godheid, den wierook aan zijne heilige ziel, de myrrhe aan zijn sterfelijk lichaam.

Zoekt Hem met de leeraars, opdat Hij u de geheimen ontdekke van de goddelijke wijsheid, de wonderen zijner

macht, de onuitputtelijke schatten
 zijner goedheid, opdat Hij u vooral
 leere u in alle zaken aan den godde-
 lijken wil te onderwerpen, en Hem
 in alle zaken te behagen. Ziet met
 welke macht Hij u nit het niet heeft
 getrokken, met welke wijsheid Hij
 alle zaken in het heelal heeft geregeld,
 met welke goedheid Hij alle schepselen
 bestuurt. Bewondert, indien het
 althans aan eenvoudige schepselen
 geoorloofd is zich tot zulke verheven
 beschouwingen te verheffen, bewondert
 hoe de drie aan elkander gelijke per-
 sonen, in een enkel Wezen bestaan
 en aldus de heilige en aanbidelijke
 Drieëenheid vormen. Hoe die drie
 bestanddeelen het lichaam, de ziel,
 de godheid zich vereenigen in één
 persoon, die Jezus Christus is! Hoe
 van alle eeuwigheid de Vader van
 niemand anders voorkomt, hoe de
 Zoon van den Vader alleen en de
 heilige Geest van den Vader en den

Zoon voortkomt. Vernedert u tegenover deze groote geheimen, aanbidt eerbiedig en zwijgt.

Hij, dien gij zoekt is de leeraar bij uitnemendheid, die alle waarheid kent, en van wien alle waarheid voortkomt. Hij is de waarheid bij uitnemendheid en in Hem rust alle waarheid, daarom ook onderwees Hij alle waarheid; eene waarheid van leven, die de liefde tot genoegens in de wereld vernietigt; waarheid van voorschrift, dat de wellust belet te zien; waarheid van rechtvaardigheid die eene schuldige begeerlijkheid op de vlucht drijft. Zoekt Hem dus, godvruchtige zielen, opdat Hij u leere hoe gij u zelven gedragen moet, hoe gij uwe onderdanen moet regeeren, God moet dienen en den menschen, die plichten moet bewijzen, die rechtvaardigheid en liefde u opleggen.

Zoekt Jezus met de Bruid van het Hooglied in den besloten lusthof

waarin Hij wandelt te midden eener bloeiende jeugd, waarin hij zich met de maagden vertrekt, waarin Hij zich voedt met de vrucht zijner boomen met de zielen aan Hem verknocht. Zoekt Hem in de wijnkelders, waarin Hij de heerlijkste spijs bewaart, waar Hij al die zuivere zielen uitnoodigt, welke Hem overal volgen, waar Hij het zich tot eene vreugde maakt zijn rang bij haar te vergeten haar te dienen, haar alles te bezorgen wat haar aangenaam kan zijn. Hij voedt ze met de heerlijkste spijs van het eeuwig leven, Hij ontdekt haar de bewonderenswaardige geheimen zijner godheid, Hij bedwelmt haar door een heerlijken wijn, die haar hier beneden doet deelen in de heilige en zuivere wellust des hemels. Zoekt Hem eindelijk in de plaats waar Hij zijne rust neemt. Het is daar, dat Hij zijne gunsten bekroont en aan de trouwe ziel, zijne Bruid, de

heiligste en zuiverste geneugten doet smaken. Doet dit op het middaguur, als de luister der waarheid het helderst schijnt, als het vuur der goddelijke liefde zich met de meeste zoetheid doet gevoelen. Daar deelt Hij aan de Bruid de bewonderenswaardige geheimen van zijne diepe wijsheid mede; daar overlaadt Hij haar met de gaven zijner opperste en onvergelykelijke heerlijkheid, verzacht Hij hare beproevingen, geneest Hij hare kwalen, vervult Hij haar met troost. Daar spreekt Hij haar, hart aan hart, en zegt haar: »*Vraagt wat gij begeert en het zal u geworden.*»

Gelukkig is de ziel, die Jezus weet te vinden in de plaats waar Hij rust, die niet vreest binnen te treden en met Hem te rusten. Helaas, klein is derzelver getal! Weinigen vinden Hem in den lusthof, veel minder in de wijnkelders, oneindig veel minder in zijne rustplaats. Deze laatste gunst

wordt slechts voorbehouden aan die zuivere zielen, welke de Hemel met zijne zegeningen voorkomt, en de goddelijke Bruidegom met al zijne goederen overlaadt. Van haar wil Hij spreken als Hij zegt: *Ik smeeke u dochters van Jerusalem stoort mijne be-minde niet en onwaakt haar niet, totdat zij zelve dit zal willen.* (CANT. II.)

Wat u betreft, arme zielen, die in de wereld weerhouden wordt, en door den stroom der wereldsche zaken wordt medesleept, voor u is het genoeg dat ge na Jezus wel gezocht te hebben, Hem in de kribbe vindt. Uw geweten is bij verre geen lusthof waar de heilige overweging bloeit, waar de goede werken hunne geuren verspreiden, waar de godvruchtige genegenheden overvloeien; misschien kan het nog minder vergeleken worden met de wijnkelders, waar men den geur der hemelsche zaken inademt, waar men dronken wordt door den

wijn der engelen, waar de vrienden Gods, somtijds op aarde zulke groote vertroostingën ontvangen. Helaas, ik durf haar niet vergelijken bij die rustplaats voor alle schepselen verborgen, voor de bruid en haar bruidegom alleen bereid en met alle kostbaarheden versierd. Daar rust de hemelsche Bruidegom met zijne Bruid, de getrouwe ziel, zijne welbeminde. Daar overlaadt Hij haar met zijne bijzondere gunsten, deelt Hij haar zijne geheimen mede, zoo als het hart wel kan gevoelen, maar de mond ze niet kan uitspreken, de menschelijke taal heeft geene woorden om dergelijk genot uit te drukken, en hier op aarde, zal de mensch ze nimmer kunnen verstaan. Het kan echter gebeuren dat God in zijne goedheid, naar uw zuchten en smeeken luisterend u het geluk van den lusthof doet smaken, ja zelfs als gij zorgt u voor een tijdlang af te scheiden

van de aardsche zaken. u door de deur het geluk der wijnkelders te doen zien, waar de Bruidegom, verrukkelijk van schoonheid, haar de heerlijkste spijsen toedient en haar dronken maakt met de heerlijkste wijnen. Maar dit geheim verdwijnt naar mate gij het van dichterbij beschouwt, want gij moogt daar niet aanzitten. Zij die aan de deur gesteld zijn, hebben bevel u niet toe te laten, zij doen dit en gij, arme en ellendige zielen, keert naar uwe aardsche beslommeringen terug. Intusschen zal de herinnering van dit zoete gezelschap, dit onuitsprekelijk geluk, dat gij in den lusthof beschouwd hebt zich niet spoedig uit uw geheugen laten wisschen.

Dat schoone gastmaal dat gij slechts door de openingen of de spleten der deugd mocht beschouwen heeft u slechts eene onvolmaakte vertroosting geschonken, maar toch overtreft zij al het geluk, dat de aardsche genoegens

u kunnen verschaffen en overtreft elk ander genot. Echter hebt ge te nauwernood den geur ingeademd, die uit dit lustoord ontsnapt! Ach, zucht met Maria, Moeder van Jezus, over het ongeluk, dat gij gehad hebt van Hem te verliezen; zoekt Hem met nieuwen ijver, rust niet alvorens gij Hem hebt weergevonden, en zegt schreiend: O wanneer zullen wij U wedervinden, ware vertrooster, o wanneer zullen wij uwe zoete tegenwoordigheid genieten, o Jezus, die onze eenige vreugde uitmaaakt. Ach, gawe de hemel, dat het ons vergund ware, zoo uwe zoete omhelzing te smaken te mogen wederkeeren in den lusthof, in de wijnkelders, die zulke heerlijke geuren verspreiden.

Ziedaar, godvruchtige zielen, hoe gij het eeuwig Woord moet zoeken, dat gij uwe heilige begeerten ontvangen hebt, dien gezegenden Zoon des Vaders, aan wien gij de geboorte

hebt geschonken, dien Jezus, wien
gij een naam hebt gegeven. Waarom
hebt gij Hem verlaten, die u met
zoo veel geneugten vervulde? En
gij bevoorrechte zielen, die de Heer
met zijne uitgezochte gunsten over-
laadt, zoekt dien koning, die u kroont
met genade, dien leeraar, die u met
zijn licht bestraalt, dien Trooster,
die door zijne weldaden uwen moed
verheft. Ongelukkige die ik ben?
Wat blijft er mij nu over te doen,
dan alleen dien gezegenden Zoon
te zoeken, dien ik verloren hebt;
dien Welbeminde, dien ik verlaten
heb; dien zoeten Jezus, dien ik in
den tempel heb achtergelaten om tot
mijne ijdele en beuzelachtige bezig-
heden terug te keeren? Helaas, sedert
ik mij van Hem verwijderd heb,
vond ik slechts smart en bitterheid!
Waarom heb ik zijnen raad niet
gevolgd? Waarom heb ik niet naar
zijne waarschuwingen geluisterd? Ik

genoot zoovele weldaden, terwijl zijne tegenwoordigheid mij ondersteunde, ik zwom in genot! Helaas, ik heb zooveel rijkdom achtergelaten voor de armoede, de geneugten voor het lijden, de rust voor de bekommering, de geestelijke zoetheid voor de bitterheid der aarde, en om den menschen te behagen heb ik mijn God, mijn Welbeminde, mijn Trooster, mijn Jezus, mijn Al verlaten!

Wat nu aangevangen? waarheen moet ik gaan? waar Hem zoeken? waar zal ik Hem nog kunnen vinden? Door mijne schuld heb ik Hem verloren, dit is waar, maar Hij is goed, altijd goed, Hij kan, Hij wil mij helpen en in mijn hart gedachten storten van troost en vrede. Waarom zou ik wanhopen? Ik werk in zijn wijngaard, ik dien Hem onder de leiding der ouden, ik beroof mij van vele zaken ter zijner eer, ik stel mij bloot aan vele beslommering voor zijnen dienst;

is Hij het niet, die mij steunt in mijn werk? Welke vreugde zal het zijn, Hem na zoo veel kommer en tranen weer te vinden? Als ik dit geluk had, zou ik dien goeden, dien beminnelijken Jezus niet meer laten heengaan; ik zou Hem met zooveel vurigheid aan mijn hart drukken, dat Hij mij niet meer zou kunnen verlaten. Ik weet wat ik doen zal: *Ik zal opstaan en Hem zoeken, dien mijn hart bemint*, (CANT. III.) ik zal deze droefheid en kommer ter zijde zetten, ik zal mij enkel aan het gebed overgeven, indien dit niet voldoende is, zal ik Hem zoeken tusschen zijne vrienden en bloedverwanten, te weten tusschen godvruchtige zielen. Met haar woont Hij, en verblijft Hij, als anderen Hem verliezen, Hij verheugt zich in haar midden als in eene diepe eenzaamheid als de verwarring van mijn geweten Hem verplicht mij te verlaten. Hij was bij mij, ik had geluk Hem te

bezitten zijne zoete liefkozingen te genieten, en nu hebben de ellenden van dit leven, de beslommering der aardsche zaken, het gedruisch der wereld mij van Hem beroofd. Godvruchtige zielen, gij die in de eenzaamheid leeft en uwe dagen gelukkig doorbrengt in het overwegen van heilige zaken, zegt mij, hebt gij Hem niet gezien, dien mijne ziel bemint? Ik weet, dat gij Hem bezit, dat gij zijn verkeer en zijne heilige tegenwoordigheid geniet. Hebt medelijden met mij, laat uwe liefdadigheid mij Hem wedergeve, dien gij mij geven kunt, zonder u er van te berooven. De ellenden des levens hebben mijne vnrigheid kunnen verkoelen, maar hebben mij, ik hoop dit althans, zijne liefde niet kunnen benemen. De verstrooiing van een oogenblik hebben mij belet naar zijne stem te luisteren, maar zijne liefde is steeds in mijn hart levendig gebleven. De zorg, die

ik aan de zaligheid van anderen verschuldigd was hebben mij niet toegelaten Hem al de genegenheden mijner ziel toe te wijden. Mijn hart is verdeeld geweest, maar mijne meening was altijd getrouw te blijven; ik zeg dit niet om mij te beroemen, maar om mijn gedrag te rechtvaardigen en mijn Welbeminde terug te roepen. Overigens heb ik steeds zijn raad gevolgd; ik heb niet mijn voordeel gezocht, maar zijne eer en glorie. Ik wilde mij niet verheffen, maar de zaligheid mijner broeders bevorderen; waarom zou ik nu van zijne heilige tegenwoordigheid beroofd worden? Waarom zouden zijne vertroosting en mij benomen worden? Dit zou niet rechtvaardig zijn, en de goede Jezus zou dit niet kunnen doen. Gebeurt het niet dikwijls, dat men om den wil van een vriend te vervullen, zich van zijne tegenwoordigheid berooft? Dit heb ik gedaan, om Hem

te behagen, heb ik Hem verlaten, voor zijne glorie heb ik arbeid, vervolging, laster en duizend andere nog pijnlijker zaken onderstaan. Ik keer tot Hem weder, uitgeput van vermoeyenis; zou Hij mij kunnen verwerpen, mij van de nog noodige vertroostingen willen berooven. Ach neen, want ik lees in het Hooglied; *Mijn Welbeminde heeft mij zijne stem doen hooren* (CANT. II.) *en heeft gezegd: Komt tot mij gij allen, die belast en beladen zijt en ik zal u verkwikken.* (MATH. XI.) Ter zijner glorie heb ik de hitte van den dag onderstaan en na zoo veel vermoeyenis zou ik mij zelfs niet mogen voeden met de kruimels, die van zijne tafel vallen? Ach neen, ik kan niet gelooven, dat mijn Welbeminde alleen verkeert met de beschouwende zielen en hen, die voor zijne glorie werken zou verachten. Is het niet billijk, dat de landbouwer de vrucht van zijn werk inzamelt? Indien ik

onophoudelijk beroofd blijf van het brood van het hemelsch Vaderland is het dan niet te vreezen, dat ik onderweg bezwijk?

De Apostelen te midden der vervolging, de martelaren in hunne foltering, de maagden in hare pijnen smaakten zij de vertroosting niet van den Welbeminde? *Zij verlieten de raadzaal met vreugde, en loofden den Heer, omdat zij waardig bevonden waren om iets voor den naam Jezus te lijden.* De belijders, de kloosterlingen, de klui-zenaars te midden van hun waken en bidden, hunne tranen en beproevingen werden door hemelschen troost vervuld. De zielzorgers, de predikers van het evangelie, de geloovige christenen worden te midden der vermoeienissen, door hun stand veroorzaakt, door zijne zoete tegenwoordigheid versterkt. Maria bezit Jezus niet alleen, Martha ontvangt Hem op hare beurt. Ik mag dus op den Heer vertrouwen, en van

zijne goedheid, wier uitwerkselen ik zoo vaak mocht ondervinden, hopen dat ik weldra Jezus met, of zonder zijne Moeder in den Tempel, of met de Bruid in zijne rustplaats, of met de leerlingen in de herberg, of met de koningen in de kribbe zal vinden.

HET VIJFDE FEEST.

De opdracht van Jezus in den Tempel.

De godvruchtige ziel biedt Jezus aan Zijnen Vader en dankt Hem voor Zijne weldaden.

Ten vijfde en ten laatste moet de godvruchtige ziel het Kind Jezus beschouwen als het in den tempel opgeofferd en als slachtoffer aan God zijn Vader wordt opgedragen.

Na Hem ontvangen te hebben door godvruchtige begeerten, Hem door goede werken het leven geschonken, Hem een naam gegeven te hebben in het smaken der hemelsche vertroosting, Hem gezocht, gevonden, met de koningen aanbeden te hebben, moet de godvruchtige ziel, door boetvaardigheid gezuiverd, door de heilige geheimen versterkt, door de zoetste gaven getroost, tot de hoogste gunsten verheven het Kind Jezus naar het

Hemelsch Jerusalem, den tempel der godheid dragen, en Hem aan zijnen Vader aanbieden als een dankoffer voor zoovele weldaden.

Verhet u dan, godvruchtige ziel, bestijg als eene andere Maria de bergen, niet van Judea, maar het hemelsch Jerusalem, het verblijf der allerheiligste en aanbiddeijke Drie-vuldigheid. Kniel met den grootste ootmoed neder, en offer dit goddelijk Kind op voor den troon van den eeuwigen God. Loof, zegen, vereer den Vader, den Zoon en den heiligen Geest, loof met vreugde God den Vader, die door zijne heilige inspraken u de begeerte heeft ingegeven Hem geheel toe te behooren; loof met blijdschap God den Zoon, die u de genade schonk dit voornemen uit te voeren; zegen den heiligen Geest, die u door zijne vertroosting tot dusverre heeft ondersteund in deze heilige oefening. God de Vader heeft

u door zijne genade uit de wereld getrokken en heeft u gezegd: »*Keer weder o Sunamite, keer weder.*» God de Zoon heeft u getrokken uit de slavernij des duivels door voor u mensch te worden. Hij heeft u gezegd: »Neem mijn juk op uwe schouders en schud het juk van satan af. Zijn juk is zwaar, het mijne is licht, de duivel geeft aan zijne slaven slechts de eeuwige pijnen en ik verzeker aan mijne dienaars eene onweerstaanbare rust, en onvergelykelijk geluk; hij verheft zijne dienaars slechts in den tijd om ze in alle eeuwigheid ongelukkig te maken, terwijl zij die mij vereeren, na in den korten tijd des levens vernederd te zijn, voor eeuwig gelukkig zullen zijn in de glorie.» Dit is de leer, die de Zoon Gods u meer dan eens zelfs door zijne afgezanten en vrienden verkondigt om de noodlottige begoochelingen des duivels te vernietigen, en u uit de

valsche verlokking der wereld te verlossen.

Zegen den heiligen Geest, die u door zijne zoete vertroosting in het goede heeft versterkt en u gezegd heeft: »Komt allen tot mij, die belast en beladen zijt en ik zal u verkwikken » Hoe zoudt gij, zwakke ziel, gewoon aan de wereldsche genoegens, door de vermakens der wereld bedwelmd, de lagen des duivels kunnen vermijden, u tegen zijne valsche raadgevingen kunnen verzetten, kunnen zegevieren over de hinderlagen, die hij u legt, de pijlen kunnen afweren, die zijne verfoeielijke vrienden op u werpen en in het goede kunnen volharden? Welke vorderingen zoudt gij kunnen maken in de deugd, gedrukt als gij zijt, onder dit gewicht der boosheid, indien de heilige Geest u niet te hulp kwam, u troostte, u versterkte? Belijdt dus dat aan Hem alleen de verdiensten toekomen van uwe goede werken en zeg uit den

grond des harten: »*Heer, gij hebt alles gedaan.*» Ik ben, ik kan niets zonder U, door U leef ik, aan U offer ik al mijne goede werken en dit doende bied ik U slechts wat U toebehoort. Ik stel mij zelven geheel in uwe handen, ik erken, dat ik uwe weldaden onwaardig ben, ik, die U tot dusverre zoo weinig dankbaarheid heb betoond. Aan U alleen alle eer en glorie, o goede Vader, God van alle Majesteit, die mij uit het niet hebt getrokken, ik loof, ik prijs, ik dank U duizendmaal. O eenige Zoon, eeuwige luister van de glorie des Vaders, die mij door uwe wijsheid van den dood verlost hebt, ik zegen, ik aanbid, ik loof U.

O heilige Geest, die door uwe goedheid mij overgebracht hebt van den staat van zonde tot den staat van genade, van de wereld tot het klooster, van de ballingschap tot het vaderland, van den arbeid tot de

rust, van het verdriet tot de vreugde,
van de ellenden dezer wereld tot het
onuitsprekelijk geluk U te bezitten
en U geheel toe te behooren, hoeveel
dank ben ik U niet verschuldigd.
Moge de goede Jezus ons allen dit
geluk verschaffen, die met den Vader
en den heiligen Geest leeft en heerscht
in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

LOFZANG

TER EERE

van den Heiligen Naam Jezus.

O Jezus, uw Naam is zoet in het herdenken, Hij schenkt de ware vreugde aan de ziel, maar zoeter dan honig en alle goed is uwe beminnelijke tegenwoordigheid!

Geen gezang is liefelijker, geen woord aangenamer, geene gedachte zoeter, dan uw Naam, o Jezus, Zoon Gods!

O Jezus, hoop der boetvaardige harten, hoe barmhartig zijt Gij voor hen, die U aanroepen, hoe goed voor hen, die U zoeken en wat zijt Gij niet voor hen, die U vinden, o Jezus!

Neen, de tong kan het niet uitspreken, neen, de pen kan het niet weergeven.... het hart alleen, dat het ondervindt, kan de zoetheid uwer liefde begrijpen, o Jezus!

O Jezus, wees ons leven, Gij die eens ons loon zult zijn; mogen wij in U onze glorie zoeken in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Stabat der Kribbe.

Zij stond daar, de Moeder der schoone Liefde; zij stond vol vreugde, naast het stroo, waarop haar Kind lag, Hare ziel trilde en vlamde van liefde en werd doordrongen door een straal van vreugde.

Wie zou zich niet verheugen bij het zien der Moeder Gods in zulk eene hemelsche beschouwing?

Wie zou hare zaligheid niet deelen bij het zien der Moedermaagd spelend met haar jongen Zoon.

Om de zonden van de zijnen zag zij Christus tusschen de redelooze dieren, in de felste koude.

Zij zag Christus, naar dierbaar Kind
in deze armoedige plaats aanbeden.

Voor Christus in de kribbe geboren,
komen de hemelburgers met groote
vreugde zingen.

Bij Hem stonden de maagd en
de grijsaard stilzwijgend en vol be-
wondering.

INHOUD.

	Bladz.
Voorrede	5

Eerste Feest.

DE ONTVANGENIS. Jezus bezoekt de godvruchtige ziel. — Werking der genade. — Zorg waarmede men met de genade moet medewerken	12
---	----

Tweede Feest.

GEBOORTE VAN HET KIND JEZUS. Jezus wordt geestelijker wijze geboren in de godvruchtige ziel. — Wonderen bij de geboorte geschied.	28
---	----

Derde Feest.

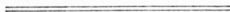
DE HEILIGE NAAM JEZUS. De godvruchtige ziel geeft Jezus een Naam. — Geheimzinnige beteekenis	38
--	----

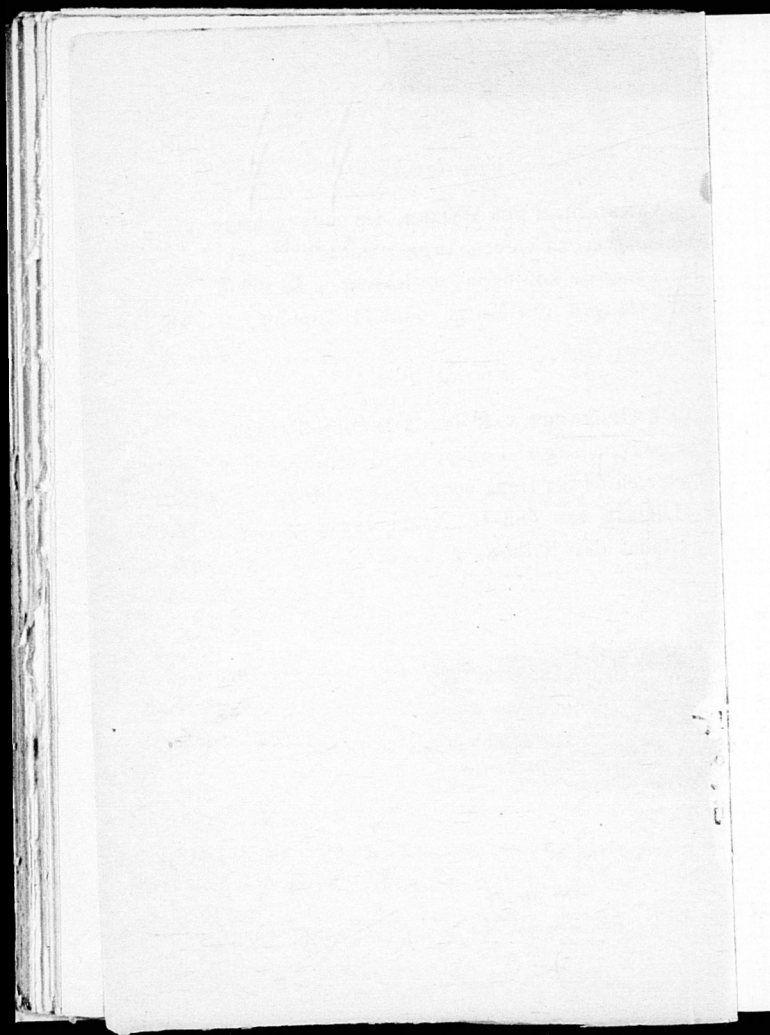
Vierde Feest.

AANBIDDING DER WIJZEN. De godvruchtige
 ziel beijvert zich, Jezus te gaan zien.— Zij zoekt
 Hem met de koningen, de leeraars, de Bruid
 der gezangen met Maria, Zijne H. Moeder. . 46

Vijfde Feest.

DE OPDRACHT VAN JEZUS IN DEN TEMPEL
 De godvruchtig ziel offert Jezus aan God den
 Vader en dankt Hem voor Zijne weldaden. . 69
 Lofzang van den H. Naam Jezus . . . 75
 Stabat der Kribbe 76

7.000

